

diljica položi. Tružica se postavi potem pokonci na stezo, po kateri mravlje semtertje lazijo. V 24 ali 36 urah, kadar je celo mravljinčje gnjezdo v tružici, jih popari s kropam, in takó boš sčasoma vso to žival pokončal. V.

Novi maši dvojčkov v Šent-Vidu nad Ljubljano.

Poslednja kvaterna nedelja je bila za Šentviško faro nad Ljubljano dan posebne slovesnosti, ktera je vredna, de jo naše Novice tudi svojim bravcam po svetu raznanijo.

Dva brata — dvojčka — gospod Janez in Jožef Koman iz Dravelj sta to nedeljo novi maši imela. Že dolgo se je vse teh novih maš veselilo; torej je bilo iz bližnjih in dalnjih krajev ljudi vkup, de se je vse terlo, in še več bi jih bilo, ako bi jih deževje ne bilo ostrašilo. Pervo mašo zjutrej ob šestih so imeli gosp. Janez; pridigovali so Jim gosp. France Brečelnik, fajmošter v Zapogah, sestričnik novih gospodov; drugo ob desetih pa gosp. Jožef, pridigovali so gosp. Jakob, starji brat novih gospodov mašnikov, fajmošter v Rodiku, Terzaške škofije. Vpričo pa sta bila še dva druga sestričnika, gosp. Janez Brečelnik, brat Zapoškiga fajmoštra, oskerbnik Dolinske tehantije per Terstu in gosp. France Arher, kaplan v spodnji Idrii. Bili so vpričo tudi nju oče in mati, še en brat in šest sester novih mašnikov in drugih žlahtnikov in prijatlov duhovskih, gosposkih in kmetiških okoli 100. — Dvojčka per oltarji, ki pervikrat sv. maši služita, — tretji brat pa na prižnici, oče in mati sicer obadva siva, vunder še terdna in zdrava in trije duhovni sestričniki poleg oltarja — ali se je kaj taciga že velikrat pergodilo? In toliko žlahte in družih svatov zalo oblečenih in z pušlci v rokah, lepa praznično okinčena cerkev, prijetno petje na koru z velikimi orglami, zvunej veličastni glasovi naših zvonov in strela grom — ali se je čuditi, de so per toliki častitljivosti solzé veselja ne samo svatam temuč tudi mnogim drugim v očeh igrate? — de se je glasno ihtenje slišalo, posebno ko sta nam gospoda pridgarja z gorečo in današnjemu obhajanju permérjeno besedo v serce segla. Občutljeji, ki so me sprehajali, ko so gosp. Janez očetu in materi in drugim žlahtnikom sv. obhajilo delili, in ko sta nova mašnika na prižnico stopila in pričujočim blagoslov dala, tukaj popisovati ni moč. Stariši blagoslovljeni od sinov dvojčkov, — bratje in sestre od bratov dvojčkov! — zares kamen namest serca bi mogel v persih imeti, de bi per takó slovesnim obhajenji take posebne prigodbe ginjen ne bil. Bêre se, de so v letu 1759 v Ljubljani pri sv. Jakobu trije bratje — grofi Hohenvarti — na enkrat nove maše imeli; te vesele prigodbe so tudi zjutrajni gosp. pridigar opomnili; ali de bi bila kje dvojčka na en dan novi maši imela, tega — so djali — saj jez še nikdar slišal nisim. Kaj taciga je vredno, de se našim naslednjikam v večni spominik sporoči. Gostovanje smo imeli na domu novih gospodov, kjer smo bili poštene dobre volje do terde noči. — Bog Jima daj terdno zdravje, in pravi pastirski duh, — starišam pa in žlahti se dolgo veseliti svojih verlih Gospodov. M. J.

Slovenski besednik.

V Celovcu pri Janezu Leonu je na svetlo prišla knjiga pod naslovom: Čujte, čujte kaj žganje dela. Prigodba žalostna in vesela, poslovenil F. Gl.... V osmini, 124 strani debela. Papir je lep, pismena so lične,

v novim pravopisu, kakor je že v Celovcu navada. Prigodba je kratkočasna in tudi koristna, kër živo pové, koliko žganjarija škoduje. Zlata beseda je, ktera na 69. strani stoji: „Zastonj boš tesal in izobraževal ljudi, dokler jih treznosti ne navadiš.“ — To je resnica. Kaj boš s pijancam? Slovenska poslovica pravi: Pijanec se spreoberne, kader se preverne. Zató se mora naj bolj skerbeti, da trezni s pijanci ne potegnejo. Beseda gosp. F. Gl.... gladko teče, kakor de bi med lizal, piše tako lahko razumljivo, da ga vsak človek lahko razumi. *

V Pražkim konviktu, v katerim se največ sini premožnejših in žlahtnih rodin odhranjujejo (erziehen) je od presvetliga našiga cesarja ukazano, da se imajo vsaki teden 4 ure českiga jezika in literature učiti. Za učitelja je postavljen učeni gosp. Janez Vavra c. k. uradnik v Prazi. (Kveti.)

Oginj na Viču poleg Ljubljane.

Pretečeni četertek ob eni popoldne je vstrelel čuvaj na Gradu, in oznanil, de na Viču gorí. S pomočjo pridnih pomagavcov in gasivnih brizgel se je oginj vstavil, de ni več ko 5 hiš in nekaj hlevov pogorelo. Posebno pridno smo vidili gosp. patra Benvenuta in gosp. Maliča obnašati se, in v sili ognja na vse strani pomagati. Vsi kmetje imajo sicer svoje pohištva pri Graški družbi zapisane, tode trije med njimi niso še letas letniga plačila odrajtali, torej jim tudi ne bo škoda povernjena. Se bojo pač kèsali! — Nekteri pravijo, de je neka dekla pepél pod streho spravila, med katerim je žerjavica bila, — nekteri pa, de se je zabelja vnela; le malokrat se v tacih rečeh resnica zvé. Naj že bo kakor hoče — pepél pod streho spravljati za-sluzi vselej ojestro kazin!

Povabílo.

Ogled sadne razstave se bo začel v pondelk po Roženkranski nedelji (4. kozoperska) in bo terpel do sv. Lukeža, vsaki dan od osmih do dvanajstih, in od dveh do pêtih. Povabimo tedej vsaciga prijatla sadjoreje, de naj pride pogledat razstavljenno sadje, in če ima kdo še kaj v razstavo poslati, de naj do tistih-mal pošlje. Prosimo tudi vsakteriga, komur bo krajnsko imé kakiga jabelka, hruške ali družiga na ogled postavljeniga, pa še ne zaznamovaniga sadja znano, de naj nam na pripravljeni listek imé zapiše; za kar tudi pri tistim sadju prosimo, ktero je že zaznamovano, če namreč še kakošno drugo imé vé. Pridni sadjorejci iz kmetov nam bojo v ti reči veliko povedati vedli.

Odborstvo sadne razstave v Ljubljani na sv. Mihela dan.

Današnjemu listu je perdján 17. dokladni list — in pa šest in dvajseti del kemije.

Žitni kup. (Srednja cena).	V Ljubljani		V Krajnju	
	25. Kimovca.		21. Kimovca.	
	gold.	kr.	gold.	kr.
1 mernik Pšenice domače....	2	39	2	40
1 > » banaške....	2	50	2	45
1 > Turšice.....	1	30	1	41
1 > Soršice.....	—	—	2	5
1 > Reži.....	2	8	2	25
1 > Ječmena.....	2	23	1	20
1 > Prosa.....	2	30	1	20
1 > Ajde.....	2	35	1	40
1 > Ovsá.....	—	50	—	48